

taget en hel Række Kapitalanbringelser, der for Afsnit A drejer sig om 9 Mill. Kr. Først naar de have risikeret dem, faa de Rettighederne, men saa kan man ikke tale om, at de kun faa Rettigheder. De faa sandelig foruden Rettighederne store Pligter, et meget betydeligt Ansvar og først og sidst en kolossal Risiko.

Jeg skal derefter vende mig til det, jeg nævnedes før, Spørgsmaalet om Stabelpladser. Jeg maa tilstaa, at de Udtalelser, det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds paa dette Omraade fremførte, overraskede mig i højeste Grad, naar vi vide, at det ærede Medlem er paa det nærmeste knyttet til det københavnske Grosserer-Societet, idet enhver, som har haft det mindste med oversøisk Handel — jeg vil sige blot med almindelig Skibsfart og Handel — at gøre, bør kunne se, at det Begreb, der hedder Stabelplads, ikke blot har eksisteret, men i en uoverskuelig Fremtid maa blive ved at eksistere. Og det maa eksistere i Kraft af tre Forhold, maaske flere, jeg skal her kun nævne tre. For det første er der det Forhold, at langt fra alle Varer egne sig til at fylde hele Dampskibsladninger, men kunne kun fylde Dele af disse, for det andet er der det Forhold, at langt fra alle Pladser ere saa store, at de kunne overtage hele, end-sige kolossalt store Skibsladninger, og endelig, at Routedampere, som skulle fremføre de forskellige Varer, jeg har talt om, baade kunne og i mange Tilfælde maa tage Fyldegods med, altsaa grovere Massevarer til en overordentlig billig Fragt. Disse tre Forhold ville være tilstrækkelige til for en uoverskuelig Tid at betinge det, der hedder Stabelpladser. For at ærede Medlemmer skulle forstaa det, skal jeg nævne enkelte Artikler, idet man da bedre vil faa fat paa, hvad jeg mener. Naar man tager en Nutidsartikel som Carbid, som er en meget betydelig Artikel fra Sverige og Norge, ligger det i Sagens Natur, at man uhyre sjældent vil have Lejlighed til at afskibe hele Dampskibsladninger af den for øvrigt værdifulde Vare, som Carbid er, og endnu mindre vil man paa de oversøiske Markeder, hvor det er en meget stor Artikel, finde Pladser, der kunne overtage hele Ladninger af Carbid. Det er altsaa i dette Tilfælde, hvis man ikke vil tage smaa og dyre Ladninger i Sejlskibe, nødvendigt, at disse Varer sendes frem ad de store Dampskibslinier, og det sker paa den Maade, at de, som jeg nævnedes før, først paa mindre Skibe føres fra de forskellige Pladser vifteformet ind til en af Afskib-

ningspladserne, der omlades i de store Routedampere og saa føres til den oversøiske Ankomstplads, hvorfra de igen vifteformet føres med mindre Skibe omkring til de Pladser, som have Brug for vedkommende Vare. Men dertil kommer, som jeg nævnedes, at der tillige sendes Fyldegods med disse Routedampere. Jeg skal her pege paa det ejendommelige Forhold, som ethvert Medlem af dette Ting vil kende, at man til Tider kan faa billigere Majs i Lægtene fra Hamborg, end man kan faa det hjem i Form af direkte store Ladninger. Hvori ligger det? Det ligger simpelt hen i, at de store Routedampere eller de store Dampere til Hamborg have ubefragtet Skibsrum fra oversøiske Pladser, hvorfor de tage Majs til overordentlig billig Fragt, saa at det kan betale sig at omlade den i Hamborg og sende den derfra ud til andre Pladser. Det er en Illustration til, hvad der foregaar paa Stabelpladser. Det giver sig Udslag i, at man finder Stabelpladser som i Europa, f. Eks. Hamborg og endvidere Liverpool, der blive Specialpladser for enkelte Artikler. Jeg skal pege paa, at der i Liverpool holdes store Mahogniauktioner, til hvilke alle Europas Mahognikøbmænd komme. Den er bleven Stabelplads, fordi der til denne By fører Linier, som tage Mahogni i store Ladninger. Hamborg, Singapore og Hongkong ere blevne Stabelpladser i Kraft af de Principper, jeg har søgt at paapege. Noget saadant er det, Koncessionshaverne og, jeg kan sige, Regeringen og det Parti, hvortil jeg hører, ønske at faa etableret paa St. Thomas.

Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds brugte som sædvanlig, havde jeg nær sagt, en Del Udtryk, som ikke hører hjemme i en Debat om et saa alvorligt Spørgsmaal som det her foreliggende. Det ærede Medlem taler om Skaaltaler og siger, at mit Partis Medlemmer eller Talsmænd gjorde Indtryk af allerede at staa med det flade Champagneglas i Haanden for at holde Skaaltale og sige: Tak for din Daad. Det forekommer mig, at det ærede Medlem skulde være den sidste til at tale om Skaaltaler, thi jeg tror, han har Æren af at være den første, der her har benyttet den Talefaçon, der mest af alt minder om Skaaltaler, og jeg vil oven i Købet sige: mindre heldige Skaaltaler. Det ærede Medlem talte endvidere om, at vi laa paa Maven for de Mænd, der søgte denne Koncession, at det, der her foregik, var det rene Lobhudleri, ja, han saa endnu Virakskyer